

Gen 1 Gen 2

Gen 1

¹La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.

²Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor.

³Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.

⁴Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.

⁵Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.

⁶Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape."

⁷Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.

⁸Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.

⁹Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!" Și așa a fost.

¹⁰Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹¹Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ." Și așa a fost.

¹²Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei, și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹³Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.

¹⁴Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii;

¹⁵și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.

¹⁶Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.

¹⁷Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului, ca să lumineze pământul,

¹⁸să stăpânească ziua și noaptea, și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹⁹Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.

²⁰Dumnezeu a zis: "Să mișune apele de viețuitoare, și să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului."

²¹Dumnezeu a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune.

²²Dumnezeu le-a binecuvântat, și a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ".

²³Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea.

²⁴Dumnezeu a zis: "Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, târătoare și fiare pământești, după soiul lor." Și așa a fost.

²⁵Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târătoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.

²⁶Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ."

²⁷Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

²⁸Dumnezeu i-a binecuvântat, și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."

²⁹Și Dumnezeu a zis: "Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ, și orice pom, care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră."

³⁰Iar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului, și tuturor vietăților care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde." Și așa a fost.

³¹Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

Gen:2

¹Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul, și toată oștirea lor.

²În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea, pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.

³Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.

⁴Iată istoria cerurilor și a pământului, când au fost făcute.

⁵În ziua când a făcut Domnul Dumnezeu un pământ și ceruri, nu era încă pe pământ nici un copăcel de câmp și nici o iarbă de pe câmp nu încolțea încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ și nu era nici un om ca să lucreze pământul.

⁶Ci un abur se ridica de pe pământ și uda toată fața pământului.

⁷Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.

⁸Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit; și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise.

⁹Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului.

¹⁰Un râu ieșea din Eden și uda grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru brațe.

¹¹Numele celui dintâi este Pison; el înconjoară toată țara Havila, unde se găsește aur.

¹²Aurul din țara aceasta este bun; acolo se găsește și bedelion și piatră de onix.

¹³Numele râului al doilea este Ghihon; el înconjoară toată țara Cuș.

¹⁴Numele celui de al treilea este Hidechel: el curge la răsăritul Asiriei. Al patrulea râu este Eufratul.

¹⁵Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.

¹⁶Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

¹⁷dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit."

¹⁸Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el."

¹⁹Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.

²⁰Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar, pentru om, nu s-a găsit nici un ajutor, care să i se potrivească.

²¹Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

²²Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

²³Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi, femeie, pentru că a fost luată din om."

²⁴De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.

²⁵Omul și nevasta lui erau amândoi goi, și nu le era rușine.

2 Tim. 3,16-17

¹⁶Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire,

¹⁷pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

Luca 21.36

³⁶Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului."

Matei 6.25-34

²⁵De aceea vă spun: Nu vă îngrijați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

²⁶Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră, și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?

²⁷Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?

²⁸Și de ce vă îngrijați de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes;

²⁹totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.

³⁰Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

³¹Nu vă îngrijați dar, zicând: "Ce vom mânca?" Sau: "Ce vom bea?" Sau: "Cu ce ne vom îmbrăca?"

³²Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.

³³Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

³⁴Nu vă îngrijați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

Ioan 17.3

³Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.

Gen 2.20-25

²⁰Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar, pentru om, nu s-a găsit nici un ajutor, care să i se potrivească.

²¹Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

²²Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

²³Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi, femeie, pentru că a fost luată din om."

²⁴De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.

²⁵Omul și nevasta lui erau amândoi goi, și nu le era rușine.

Matei 10.26

²⁶Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tăinuit care nu va fi cunoscut.

Gen 2.15-17

¹⁵Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.

¹⁶Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

¹⁷dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit."

Gen 3.1-4

¹Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: "Să nu mâncați din toți pomii din grădină?"

²Femeia a răspuns șarpelui: "Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină."

³Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: "Să nu mâncați din el, și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți."

⁴Atunci șarpele a zis femeii: "Hotărât, că nu veți muri:

Gen 3.6-11

⁶Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

⁷Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorțuri din ele.

⁸Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei: și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.

⁹Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om, și i-a zis: "Unde ești?"

¹⁰El a răspuns: "Ți-am auzit glasul în grădină; și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns."

¹¹Și Domnul Dumnezeu a zis: "Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?"

Gen 3.7

Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorțuri din ele.

Gen.3.21

²¹Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și nevestei lui haine de piele, și i-a îmbrăcat cu ele.